

H. Mošinskienė

PARAPIJOS SVARBA IR REIKŠMĖ IŠEIVIJOJE

Šie metai paskelbti JAV-bių ir Kanados Lietuvių Bendruomenės "Lietuviškos Parapijos metais". Todėl paskutiniame P. Amerikos Lietuvių Bendruomenių pirmininkų suvažiavime 15 – 16 vasario š.m. dienomis, savo nutarimuose, 5-me str. nutarta: "Džiaugiasi JAV ir Kanados LB rodoma iniciatyva pagyventi lietuviškų parapijų veiklą ir skatinti savo krašto lietuvius dvasiškius bei pasauliečius aktyviau rūpintis lietuviškų parapijų išlaikymu". ("M.L." nr. 10, 3/82).

Kaip besvarstytume, kokių vingių beiškotume, parapijos centras turi didelės reikšmės išeivijos gyvenime. Pradedant lietuvių imigracijos istorija pastebėsime kad ji tampa rišasi su LIETUVIŲ PARAPIJŲ ISTORIJA kokiame kontinente bebūtų įsikūrę. Nesigailėjo lietuvis nei sunkiai uždirbto pinigų, nei savo raumenų jėgos, jei tik naujai atvykęs vikaras sugebėdavo uždegti širdyse troškulį turėti nuosavus maldos namus – šventovę, kur jis garbintų Kristų sava kalba, gaudžiomis giesmėmis šlovintų Jo garbę ir Kančią, savo rūpesčių ir vargų našumą išraudotų.

Kaip pavyzdį duosiu skaitytojui pastarųjų dešimtmečių patirtį bendraujant su L.K.Šv. Juozapo Parapija S. Paulyje – Vila Zelinoje.

Kai 1947 m. rudenį atvykę į Braziliją apsigyvenome netoli N. Friburgo, sunku buvo priprasti be lietuvių artumo, ilgesys savos kalbos, savų žmonių draskė širdį. Kai 1950 m. pirmą kartą aplankiau S. Paulį, pataikiau kaip tik į sekma-dienio lietuviškas pamaldas V. Zelinoje.

Chorui ir maldininkams giedant "Pulkim ant kelių visi krikščionys..." suklūpau ir aš, malda susipynė su giesmės žodžiais, o nesuvaldomos ašaros pasipylė skruostais. Po pamaldų susitikimas su lietuviais, nors niekada nematytais, bet jie visi man rodėsi tartum giminės, ir skubėjau įsiminti vardus, veidus, o pribėgusi prie "spaudos stalo" pirkausi laikraščių ir knygų – "troškulį" malšindama.

Grįžusi į savo "kaimą" pakilia nuotai-ka nebeliūdėjau, tik svajojau: – Kelsimės gyventi į S. Paulį arčiau lietuvių, lietuviškos parapijos, lyg į Lietuvos atkeltą gyvą kampelį. – Ir tai įvyko 1953 m. sausio m. 11 d., kai visa šeima nutūpėme Ciclamės gatvėje nr. 6, išsinuomavę namuką pas senos imigracijos lietuvių Joną Statkevičių. Mano norai išsipildė.

Šv. Juozapo lietuvių bažnyčios šventinimo iškilmės Vila Zelinoje 1936 II 16. Consagração da igreja de São José de Vila Zelina em 1936.

Susidraugavome su parapijos klebonu kun. Pijum Ragažinsku. Vaikai lankė Selsių Pranciškiečių mokyklą ir ją baigė. Įsitraukiau nejučiomis į lietuvišką visuomeninį darbą. Panašiai buvo ir kitomis lietuvių pokario imigrantų šeimomis, kurios artume gyveno, nes tada "PARAPIJA" apėmė visas stambiausias kultūrines sritis – spaudą, lietuviškas mokyklas, radio valandėles ir kt., o svarbiausia – visą religinį patarnavimą tikintiesiems.

Visokie stambūs lietuviški paruošimai, k.a. sąskrydžiai, kongresai, išvykos, minėjimai, viskas būdavo svarstoma klebonijoje. Rekolekcijas pravedavo atvykę svečiai kunigai: kun. A. Venckus (a.a.), prel. Z. Ignatavičius (a.a.), kun. J. Bružikas (a.a.) ir kt. Į Velykų Prisikėlimo procesiją suvažiuodavo lietuviai iš vis didėjančio ir vis platėjančio S. Paulo pakraščio. Tai buvo vienos asmenybės nepalaužiamą jėgą, kuri saviespi traukte traukė, tai mes visi prisimename ir prisimename, kad nuo to laiko nuslinko amžinybėn 30 metų.

Šiandieną? – Šv. Juozapo bažnyčia tebestovi toje pačioj vietoj, kad ir gero-kai vėduje apšėpusi, bet su patogiomis lonkomis. Lietuvių vis rečiau tose lonkose, senoji karta – stačiusi tą bažnyčia baigia išmirti. Jų vaikai po platųjį pasaulį išsisklaidę, gal vienas kitas užklysta, gi čia pat gyveną pamėgo savaitgalius savo privačiose vilose ar vasarvietėse praleisti. Parapija dabar daugiau svetimiams tarnauja ir prie jų patogumų taikstosi. Parapija slysta iš lietuvių rankų, kaip abuoju-mo smiltys.

Negalime paneigti dabartinio klebono kun. Juozo Šeškevičiaus darbo pastangų, kuris nuo 1956 m. visu jaunatvišku entuziazmu, kaip naras metėsi į lietuviško darbo gelmes. Jo nuopelnai lietuviškai parapijai yra stambūs: patogūs klebonijos namai, Jaunimo namai, Lituanikoje įsigyti sklypai ir kt. Visur reikalinga akylus administratoriaus pastabumas. Čia būtina reikalinga pagelbos ir jos nereikia vengti. Kad išlaikytume vietinę lietuvių parapiją sau, turime prel. Pijų Ragažinską, kuris šiandieną tarnauja svetimiesiems, tuo tarpu, kai jau nuo seniai yra paskirtas paties Popiežiaus, kaip legatas Brazilijoje lietuvių reikalams. Tą patį įpareigojimą turi ir š. CNBB. Be to pastaruoju laiku, kartu su kun. Vytautu Kavoliu ir kun. Antanu Miliu buvo paskirtas taip pat, kaip ir jau seniau Feliksas Jokubauskas Šv. Juozapo parapijos vikaru. Taigi, būdamas dar pilnai pajėgus ir čia pat turėdamas nuosavą rezidenciją, galėtų darbuotis tarpe lietuvių toje pačioje vietoje, kur tiek daug metų darbavosi, ir tuo pačiu palengvintų darbą ir atsakomybę dabartiniam Klebonui.

Žinoma, reikia įsidėmėti, kad "Parapijos" išlaikymu turi rūpintis ne vien L. Katalikų Bendruomenė, bet ir Br. Lietuvių Bendruomenė ir visi tikintieji lietuviai, nes tai gal yra pats stipriausias ramstis atlaikąs nutautėjimo reiškinius. Mano nuomone, kad lietuviai be lietuviškos parapijos, išmirs "kaip žuvys be vandens".

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Mėtinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 1500,00 Atskiro numerio kaina Cr\$. 30,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 25 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 32 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 40 Dol. Į tolimus kraštus 50 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 4.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 3.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$ 150,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "Francesco Gavénas" vardu.

Boikotukite rusų kalbą!

Pagrindžio "Aušra" 26-tame numeryje iškelia Lietuvos rusinimo pavojų ir skatina tautiečius priešintis okupanto spaudimui

Lietuva rusinama sparčiai. Kaikuriuose viešose įstaigose jau nebegalima lietuviškai susikalbėti. Geležinkelių sistema visai surusinta (traukiniu važiuodami girdime tik rusiškus paaškinimus). Jau kelinti metai mūsų knygynai ir kioskai užversti rusiška literatūra, o jei išleidžiama lietuviška vertinga knyga, tai knygynuose jos nusipirkti negausi. Mums neleista turėti net žemėlapių lietuvių kalba (knygynuose kelinti metai guli rusiškas Lietuvos žemėlapis).

Ypač užgūlė rusinimas švietimo sistema. Atėjo metas, kai bolševikinis okupantas, nusimetęs išvaduotojo kaukę ir išsižadėjęs komunizmo idealų, atvirai ir ciniškai ėmėsi Lietuvą rusinti ir vietoj mėsos mums kiša rusų kalbą ir rusišką mėnkavertę literatūrą. Paskutinis okupanto žingsnis — rusų kalbos dėstymas vaikų darželiuose ir vidurinės mokyklos I-ose klasėse. Pirmoje klasėje sumažintos lietuvių kalbos pamokos vyksta dviejuose pogrupiuose. Vadinasi, rusų kalba yra privilegijuota, jos mokoma dirbant su mažesniu mokinių skaičiumi, kad mokiniai geriau dalyką įsisavintų.

Šis paskutinis okupanto žingsnis yra pasikėsinimas į gyvybinį mūsų tautos šaltinį — lietuvių kalbą, kurią mūsų bočiai šimtmečiais išsaugojo gryną, tai noras šį šaltinį užteršti, užnuodyti, išsekinti. Yra žinomas pedagogikos dėsnis, kad svetimą kalbą galima pradėti mokytį tik tada, kai mokiniai gerai įsisavina gimtąją kalbą. Jau buvo blogai, kai nuo antros klasės pradėta mokytį rusų kalbos, o dabar lietuvių kalbos reikalai pa-

sidarė visai blogi. Jei vaikui nuo 6 metų, pradėdant darželiu, kišama rusų kalba, jo gimtoji lietuvių kalba bus užteršta rusišku žodynu, rusiškais išsireiškimais ir rusišku galvojimo būdu, o lietuviška kalba bus sužalota, iš jos liks lietuviškai rusiškas žargonas.

Kodėl mūsų vaikai turi mokytis rusų kalbos jau nuo 6 metų, o rusiukai Rusijoje mokosi svetimos kalbos (vokiečių ar kitos) tik nuo 11 metų? Kodėl mes neturime lygių teisių su rusais? Kuo jie pranašesni už mus? Jų daugiau yra, bet ne skaičiumi matuojama tautos vertė. Mes, kaip tauta, nesame menkesni ir mažiau verti, kaip rusai, ir savo kalbos neišsižadėsime.

Gana Lietuvą rusinti. Mokykla skirta —

Brazilijos Madona VI Stančikaitė

ne tam, kad žudytų mūsų vaikų gimtąją kalbą.

Lietuviai. Boikotukime rusų kalbą. Įstaigose ir viešose vietose kalbėkime lietuviškai. Jei kas tave užkalbina rusiškai, atsakyk lietuviškai, nebent jis būtų atvykęs nerusas. Tegu rusai, gyvenę Lietuvoje, išmoksta lietuviškai.

Neterškime lietuvių kalbos rusiškais žodžiais ir posakiais.

Nepirkime rusiškų knygų ir literatūros, kuri skleidžiama propagandai mokykliniam jaunimui ir vaikams.

Tėvai, neleiskite savo šešiamečių vaikų į darželio paruošiamąją grupę. Tegu jie vienerius metus pabūna namie.

Mokytojai, kuriems užkrauta pareiga I klasėje mokytį lietuvių vaikus rusų kalbos, praveskite formaliai pamokas ir pasistenkite, kad mokymo rezultatas būtų artimas nuliui.

Lietuvių kalbos mokytojai, jūsų pareiga įkvėpti mokiniams lietuvių kalbos meilę, iškelti jos grožį ir vertę.

Griškevičiai, rimkai ir visi, kurie vergiškai pildote visus okupanto nurodymus, žinokite, — jūsų laukia tautos teismas.

Lietuviai

ŽADA TOLIAU „AUKLĖTĮ“ LIETUVOS JAUNIMĄ

Balandžio 16 d. įvyko Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto V plenumas. Jis apsvarstė klausimą „Dėl respublikos partinės organizacijos uždavinių toliau stiprinti besimokančio jaunimo idėjinę politinę, internacionalinę ir ateistinę auklėjimą vadovaujantis TSKP XXVI suvažiavimo nutarimais, draugo L. Brežnevo nurodymais, išdėstytais kalbose TSRS profsąjungų XVII suvažiavime ir išskilmėse Uzbekistane“.

ŠVENTKELIONĖ

APARECIDA

RENGIAMA

BIRŽELIO 6 DIENA

Organizuoja

Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Autobusai išvažiuos iš

VILA ZELINOS

CASA VERDE

Tusių vietų jau nedaug!

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquits, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

SAJUNGA VYNUOGYNE

Šio meto keli liturginiai skaitiniai mus išveda į laukus, į pievas, į ūkinį gyvenimą. "Aš – ganytojas... ir turiu avių"; Aš – vynmedis, o mano Tėvas – vynuogių augintojas..."

Tai vaizdai, kuriais prisikėlęs Viešpats nori vis aiškiau mums prisistatyti, ir tuo pačiu kad mes patys giliau pažintume save ir savo padėtį pasauly. Būtent nori mummyse išugdyti intymesnius santykius, didesnį bendradarbiavimą – santykius su pačiu Kristumi, su Dievu Tėvu, vienu su kitais.

I. Sąjunga su Kristumi

"Aš esu tikras vynmedis" – mums prisistato Kristus; "o jūs – to vynmedžio šakelės".

Tai gyvenimiškas, gyvybinis krikščionio susijungimas su Kristumi.

Būti krikščioniu nereikia tik priimti Bažnyčios "mokslą", žinoti kokią tai "doktriną", ar pažinti kad ir visą Evangeliją...

Būti krikščioniu – tai būti Kristaus vynmedžio šakele".

Kokie ryšiai tarp kamieno ir šakų?

Medis – vynmedis duoda gyvybę visom šakom. Tarp vynmedžio ir jo šakelių cirkuliuoja gyvybės savyai; iš čia užsi-
mezga vaisiai, vynuogės.

Kokie mano ryšiai su Kristumi?

"Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs esate bevaisiai, nepasilikdami manyje... Nuo manęs atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti... Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių".

Taigi manyje – vynmedžio šakelėj – turi cirkuliuoti tie patys Kristaus gyvybiniai savyai.

Tad ar mano mintys, jausmai, geismai, nusistatymas, veiksmai... tokie pat, kaip Kristus?

Ar aš semiu savyus – dvasinę gyvybę – iš Kristus ir jo Bažnyčios, kaip šaka iš kamieno? (Sakramentai, malda, religinis gyvenimas).

II. Sąjunga su Tėvu

"Aš esu vynmedis, jūs – šakelės, o mano Tėvas – vynuogininkas, ūkvedys".

Taigi tamprūs ryšiai tarp šio gyvo vynmedžio – Kristus, jo šakelių – krikščionių, ir vynuogių augintojo – dangiškojo Tėvo.

Sodininkas rūpinasi vynmedžiu; ir jį myli. Tad negali nesirūpinti ir jo šakelėm, jų našumu, produktyvumu. "Kiekvieną vaisingą šakelę mano Tėvas – vynuogininkas apvalo, apkarpo, kad ji duotų daugiau vaisių; o šakelę, neduodančią vaisiaus, nukerpa".

Taip, esu "vynmedžio šakelė", per krikštą "jškiepėta" Kristuje. Bet, deja, ne visos šakelės yra vaisingos, produktyvios.

Kokia tad aš "šakelė"? Ar dangiškas Vynuogininkas gali džiaugetis manimi, mæno nešamais vaisiais?

"GERASIS GANYTOJAS"

IV-to amž. skulptūra Romos katakombose

O gal aš didžiuojuosi tik žaliuojančiais lapais, kurie tik sultis eikvoja (taigi kenkia kitoms šakelėm) ir veltui vietą užima? ... O gal esu net apvytusi "šakelė", kokių kirminų apgraužta, ir verta būt nupiauta nuo kamieno?

O gal jau net tikrai nupiauta, numesta šalin, atsidūrusi kur patvory... ir jau netoli tas, kuris ateina surinkt sausas šakas? ... Kristus rimtai perspėja: "Kas nepasiliks manyje, bus išmestas laukan ir sudžius, kaip šakelė. Paskui šakeles surinks, jmes į ugnį ir jos sudegės". Pasiliks tik... gniūžtelė pelenų...

Ir ar galėsiu pasiteisinti, ar pasiskusti, kad... tai kitų kaltė? .

III. Sąjunga vienu su kitais

"Aš – vynmedis, o jūs – šakelės".

Aš esu "šakelė", gyvybiniai sujungta su vynmedžiu – Kristumi, o taip pat su kitom to paties vynmedžio "šakelėm".

Esame šakos to paties kamieno, siekiantys to paties tikslo – duoti norimų ir prideramų vaisių. Iš čia mano sąjunga, susivienijimas su kitais. Iš čia Bendrija, Bažnyčia.

Bažnyčia – tai ne kokia "bendrovė" (kaip kad prekybos ar pramonės draugija); ir ne vien tik kokio nors bendro tikslo siekiantis žmonių susivienijimas. Bažnyčia – tai Dievas mummyse, o mes Dieve. Kaip vynmedis ir jo šakelės.

Dievas – vynuogininkas nori, kad vynuogynas (Bažnyčia – kiekvienas krikščionis) duotų vis daugiau ir vis geresnių vaisių. "Vaisingą šakelę apvalo, kad ji duotų dar daugiau vaisiaus, o neduodančią vaisiaus išpiauna".

Vaisingas krikščionio gyvenimas reikalauja aukos, pasišventimo, atsisakymo, "apsivalymo".

Ar aš, kad Viešpačiui ir jo Bažnyčiai "duočiau daugiau vaisiaus", neturiu ką nors savo gyvenime pagerinti, ką nors pakeisti, nuo ko nors atsisakyti? ...

JAV katalikų spauda paskelbė žinią, kad Izraelyje buvo pagerbtas salezietis kun. Bronius Paukštys, miręs 1966 m. Kaune. Jam buvo sutektas pomirtinis Teisingojo medalis. Šią žinią spaudoje paskelbė katalikiškoji NC žinių agentūra.

● Kas bega nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

TRADUTOR PÚBLICO JURAMENTADO

Prof. Waldomiro Constantino Hawrysz

LICENCIADO PELA FACULDADE DE FILOSOFIA, CIÊNCIAS E LETRAS DA UNIVERSIDADE DE SÃO PAULO – PORTUGUÊS – LATIM – GREGO

TRADUÇÕES: Públicas, Comerciais, Científicas e Técnicas. Latim, Polonês, Russo, Ucrainiano, Iugoslavo, Tcheco, Bulgaro, Lituano, Italiano, Espanhol, Francês, Inglês e Alemão.

OFÍCIO: Pça. Patriarca, 78 – 4º andar – Sala 43 – Fone: 35-1779

Residência: Rua das Tordesilhas, 194 – Alto da Lapa – São Paulo

Kultūrinė Kronika

P. Daugintis

JO POEZIJA IR GYVENIMAS

(tęsinys iš praeito nr.)

Neblogi yra jo eilėraščiai, ypač kai kuriuose posmuose, skyrelyje "In perpetuum memoriam" pagerbti žymiesiems mirusiesiems: kunigams Zen. Ignatavičiui, Jonui Bružikui S.J., Vl. Mikalaukui S.J., Ant. Ausenkai, OSB ir Ben. Svingintui bei Onai Staknienei, Jurg. Sliesoraičiui ir Pr. Zieziui.

Yra ketvertas stipros humoristinės eilėraščių. Štai pavyzdėlis:

*Ir kiaulei patinka, kur migis minkštesnis,
Kur édalas sotus, ten kraštas meilesnis.
Nebudinkite sąžinės žodžiais gaudin-
gais,
Mes keliame šampaną už buitį laimingą.
(Ne epigrama, 76 psl.)*

Daug Kl. Jūros eilėraščių šioje knygoje gana liūdnieki. Dažnai jie skaudžios, pesimistiškos nuotaikos. Daug juose tragizmo. Ir pats autorius tai pripažįsta:

*Aš žinau, jūs sakysit:
Perdaug liūdesio mano dainose.
Perdaug visko, ko žmonės nemégsta,
Kuo jie bodisi, ką nori užmiršti. . .
O aš — ta rasa akyse. (Esu kaltas, 119 psl.)*

Ir autorius eilėse išsako, kad tai dėl vyresnio amžiaus, vargingos jaunystės, paliktos kenčiančios tėvynės, sunkaus pabėgėlio gyvenimo, jų ir vaikų nutautėjimo:

*Nuo vėjų smilga lingavau
Ganydamas žąsis;
Nemačiau žydriojo dangaus
Pro pamotės akis.*

*Nušašęs, vėjų nugairintas,
Šunim apleistu staugiau. . .
(Curriculum vitae, 121 psl.)*

Poeto Kl. Jūros eilėraščių forma nesudėtinga, paprasta. Rašo daugiausiai ketureiliais posmeliais. Jų eilėraštyje dažniausiai 5–6 ir sutalpinti viename puslapyje; jei išeina į antrą puslapį tai 8–10 strofų.

Poetas mėgsta rašyti ilgokus eilėraščius. Poemos, baladės yra jam bene geriausiai nusisekusios, kaip anksčiau minėtas — Žodis, Vergo kelias, Laisvės didvyriams, ar Ne berželis, Kaboklas, Motinai ir kitos; pavyzdžiui, kad ir baladė "Minijos vaiduoklis" (55 psl.):

*Kai tylus vaiduoklis Minijos paklausia:
Ar gi mylimoji jau nebeateis?
Ir senoji upė, ašarom pasruvus
Tyliai jam atsako: — Nesulauksi, ne.
Iš Altajaus šiaurės vėl atskridus buvo,
Gaila, ne tikrovėj — tyliame sapne...*

"KAUBURĖLIŲ" autorius
KLEMENSAS JŪRA

Šiaip kai kurie kiti jo ilgesnieji eilėraščiai atrodo kiek ištęsti, su dėl to nukentėjusiu vientisumu, praskiesta nuotaika, pvz. kad ir šiaip gražus eilėraštis "Paskutiniai mohikanai" (99 psl.)

Poetas savo kūryboje laikosi daugiausia klasinės eilėdaros formų, bet yra nemažai eilėraščių parašytų baltosiomis eilėmis. Tačiau ir tie dėl ritmingumo, poetiškų žodžių bei kitų priemonių yra tikra, gera poezija.

Savo ketureiliuose jis labiausiai naudoja kryžminį rimą — rimuoja I eilutę su 3-čia ir II su 4-tąją. Bet jie nenuobodūs, vis pajvairinami, kiti net retoki, pvz.:

*Šią tylią naktį okeano
Aitriu klaidžios būties taku
Mintis į praeitį plevena,
Į nebegrižtančius laikus.
(Naktis, 40 psl.)*

Tą eilių stambumą padidina vartojimas įvairių aliteracijų, konsonansų (tų pačių priebalsių) ir asonansų (balsių), ar net žodžių, frazių gretimose eilutėse, pvz. — Už mielą žemę. Už tėvynę ... Už tave broli. Už kritusius Kitus. (Requiem, 67 psl.)

Laikymasis ritmo priduoja jo eilėraščiams skambumo, melodringumo. Kai kurios jo eilės atrodo tiesiog dainos. Poetas plačiai naudoja silabini ritmą (tą patį skiemenų ritmą) tą patį skiemenų

skaičių eilutėse ir toninį — vienodą kirčių skaičių ketureiliuose. Tačiau jis lengvai pereina iš vieno ritmo į kitą, nerėdamas ką pabrėžti, iškelti ar kitokią nuotaiką sudaryti. Pavyzdys — kad ir eilėraštis "Neklauskit" (39 psl.)

*Nesupykite, broliai, kam ramybę truk-
dau —*

Melsvaakės akys ten praverks.

*Laukia motina vartuos: — Ar sugrįši,
sūnau?*

Jai akis greitai smiltim užbers.

Jo eilėraščiuose yra daug metaforų, palyginimų, kaip — vyrų su uosiais, beržais; bernelių doobilėlių, tautos galiūnų — lieknųjų ažuolų. Gausu ir prozopopėjų, suasmeninimų — maldos véversėlio... rūstybė perkūno (85 psl.), išdykėlis véjas sukos plaukuos (84 psl.), (Motina) tu — palinkus balta obelis. (22 psl.)

"Kauburėlių" knygos eilėraščių stilius gana įvairus — neretai jis retoriškas, pakilus, kartais jis atrodo deklamatiškas, kartais vienodai ramus, pvz. eilė. "Aš menu," 29 psl.; rečiau kapotas, pvz.

*Kvailybė. Ko nori pasiekti
Užmigusių tolių poete? ...
Nuskrido, nebegriš debesėlis —
Ir ne tau jį pavyti. (Tos akys, 83 psl.)*

Tačiau dažnai jo eilėraščiai, kaip ir šiame ketureilyje, labai apkrauti mintimis ir vienas po kito sekančiais vaizdais. Gerai, jei palaikoma ta pati juos jungianti nuotaika, kaip tai jam puikiai sekasi dainų tipo eilėraščiuose, poemose ir autobiografinio pobūdžio eilėse.

Bendrai visa suimant, KAUBURĖLIAI — vertinga poezijos knyga. Tai knyga vispusiškai subrendusio poeto Klemenso Jūros — gerai apvaldžiusio formas, stipriai, pajėgiai išreiškiančio jausmus ir vaizdus. Jo gražūs eilėraščiai pilni kilnių minčių, skambių žodžių, gausių vaizdų ir jausmų, kartais labai audringų. Tais jo jausmais ir nuotaikomis persiima lengvai ir skaitytojas.

Poetas Klemensas Jūra šios knygos eilėmis išdainavo tiek savo, tiek išsakė ir daugelio mūsų svajones, jaunystės ilgesius, pabėgėlio skaudžią dalį ir liūdesį, tėvynės nostalgiją ir žvilgsnį į kitą — ir savo — kauburėlius svetimos šalies kapuose. Verta tad skaityti, ir keletą kartų skaitant grožėtis savąja poezija.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4° and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

EM PORTUGUES

NR. 2 (61)

O MITO DA UNIVERSIDADE

CZESLAW MILOSZ
Universidade da
California – Berkeley

CZESLAW MILOSZ, eminente cientista e poeta lituano - polonês, prêmio Nobel de Literatura (1980), diplomado pela Universidade de Vilnius, chamada Universidade Stephen Bathory nos anos em que Vilnius estava sob o domínio polonês, anos de intenso nacionalismo e conflito entre a Lituânia e a Polônia. Neste artigo coloca seu pensamento, apresentado num discurso durante a comemoração do Quadringentésimo Aniversário da Universidade de Vilnius, na Universidade da Califórnia. Los Angeles, em maio de 1979.

Milosz é prêmio Nobel de 1980.

Ingressei para a Universidade de Vilnius em 1929, quando comemoramos seu 350º aniversário. Foi precisamente 50 anos atrás e desde então uma vida inteira se passou. Hoje eu gostaria de lhes contar, não necessariamente o período entre guerras, mas sim sobre aspectos reais da mitologia, vistos numa perspectiva de hoje. Sem sobra de dúvida há na nossa Universidade um mito, que cresce com o decorrer do tempo. É estranha a sensação de observar o crescimento de um mito entre pessoas que foram conhecidas como seus colegas, insignificantes jovens, aparentemente sem nenhuma chance de se tornarem figuras históricas. Então um deles medita sobre como surgem os mitos e o que contribui para que eles permaneçam.

Na Polônia de hoje, o mito da Universidade de Vilnius justifica-se pelo forte impacto causado em vários domínios da vida por seus ex-alunos das décadas passadas, inclusive na política. Este conceito aplica-se tanto para o lado Católico como para o Comunista. Quando assumi minha profissão de escritor na Polônia, no novo "People's" em 1945, eu descobri e vivenciei o fato de que havia uma "Máfia de Vilnius" entre os novos dirigentes.

Inicialmente abordarei os componentes do mito. Primeiramente com a lembrança de período quando a Universidade funcionava sob

o Czar Alexandre I e era a melhor instituição de ensino de todo Império Russo. Produziu os mais eminentes poetas poloneses: Adam Mickiewicz e Juliusz Slowacki (que era filho de um mestre de Literatura e um brilhante conhecedor de Direito). Havia vários escritores de prosa, cujas carreiras foram desenvolvidas na Universidade, como por exemplo Józef Ignacy Kraszewski, que escreveu muito sobre a Lituânia; assim como todo um grupo de escritores que eu considero tanto lituanos como poloneses, por eles terem escrito em Polonês sobre assuntos lituanos – e em primeiro lugar coloco o historiador Teodor Narbutt. Todo o movimento do Romantismo, tema central para a História Moderna da Literatura Polonesa, na mente dos poloneses, está ligado à nossa Universidade, onde o movimento surgiu.

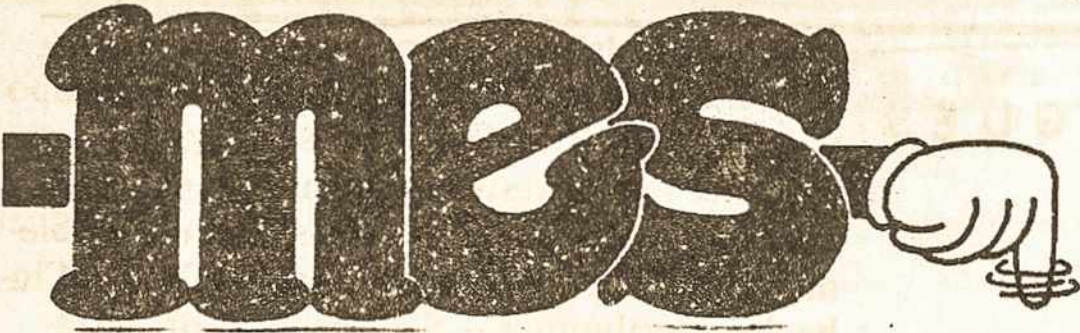
Antes de falar do segundo período, depois que a Universidade foi reaberta em 1918, eu gostaria de fazer uma digressão. Voando de Berkeley para Los Angeles, tentei relembrar os nomes de meus colegas do curso secundário em Vilnius. Aqui estão alguns deles: Alchimowicz, Blinstrub, Bobkis, Bolbot, Czebi-Ogly, Dabkus, Meyer, Meysztowicz, Mirza-Murzicz, Swolkien, Siemaszko, Wolejko, Zawadzki. Você pode adivinhar ou brincar de detetive para adivinhar as origens destes nomes: Tártaro, Lituano, Polonês, Dinamarquês. O Grão-Ducado da Lituânia, multinacional e multilingue, sobreviveu na nossa cidade e na nossa Universidade, embora fosse uma Universidade de língua polonesa e a cidade pertencesse à Polônia. Mas ela era uma Universidade muito diferente das existentes na Polônia. Eu não sei como explicar esse caráter específico; talvez por tradição – a tradição do Grão-Ducado da Lituânia, ou outros fatores, geográficos, talvez, ou algo difícil de definir – a aura da própria cidade. Em qualquer caso, meus anos de estudante foram marcados por um permanente conflito entre organizações estudantis do tipo "Buerschenschaft" e um grupo um tanto quanto curioso ao qual eu pertencia, o Clube dos Vagabundos, sem semelhança em nenhuma Universidade da Polônia. As "corporações" tipo "Buerschenschaft" adotavam o modelo das "corporações" de Dorpat e Riga, onde muitos jovens poloneses estudaram no século XIX. No meu tempo as "corporações" eram o principal ponto de

apoio dos poloneses patriotas e de mentalidade conservadora, enquanto nós éramos um tipo "hippies" diferindo dos nossos colegas até mesmo pelas nossas vestes – nós usávamos, como sinal de protesto, boinas pretas com um emblema vermelho ou dourado. Havia também o Clube dos Vagabundos – Seniors, uma organização de ex-alunos muito influente na Universidade e na cidade. De maneira curiosa, tudo aquilo parecia repetir o modelo de 1820, quando Mickiewicz e seus colegas fundaram a Sociedade dos "Filomatemáticos", que tinha conexão com as lojas maçônicas locais, portando nomes pitorescos como "Os Lituanos Zealous", por exemplo. Os mais ativos entre os professores assistiram as cerimônias da Sociedade dos Miseráveis (Towarzystwo Szubrawców). No nosso século, o Clube dos Vagabundos deu origem a um clube politicamente orientado – O Clube dos Intelectuais – cuja pretenciosidade do nome reflete suas simpatias esquerdistas. Mas os estudantes também tinham uma organização Católica, "A Renascença" (Odrodzenie) a qual sequer combinava com o modelo de Catolicismo Polonês e procurou por novas fórmulas.

Hoje, teses de doutorado são escritas na Polônia por nosso grupo literário Żagary, do qual fui um dos fundadores em 1931, juntamente com os poetas Teodor Bujnicki e Jerzy Zagórski. Não tenho certeza se escolhemos o nome por sua conotação simbólica ou porque gostávamos do som desta palavra lituana. De qualquer forma, hoje o Żagary é considerado uma das tendências da literatura polonesa do período entre guerras e é amplamente identificado com a chamada Segunda Vanguarda.

Żagary foi um periódico que tomou o nome do grupo. Primeiramente ele apareceu como suplemento do jornal "Slowo". "Slowo" era um dos três jornais em língua polonesa da nossa cidade (havia também aqueles publicados em outras línguas) que representava o que poderia ser chamada de orientação Tory, a coisa mais exótica da Polônia. Seu editor, Stanislaw Mackiewicz, deu provas de sua grande tolerância, dando a tribuna a homens jovens – sarvásticos, turbulentos, violentos em seu estilo de escrever e radicalmente inclinados em literatura ou em política, ou ambos. Tal aliança não poderia durar muito: os protestos de leitores indignados e o barulho da imprensa forçou o editor a paralisar a publicação do nosso suplemento. Porém, a esta altura, nosso grupo havia adquirido certa fama; é verdade que mais por nossos pronunciamentos programáticos do que por trabalhos literários. Rapidamente os membros do grupo tomaram seus caminhos. Alguns tornaram-se Comunistas e criaram seus próprios periódicos – "Po Prostu", "Karta", e se poetas do nosso grupo, como eu, protegeram-se da maneira doutrinária de se pensar, foi pelo nosso senso de humor. É digno de se mencionar aqui um dos colaboradores para a nossa autocrítica: um poeta chamado Aron Pirmas. Ele nunca existiu. Nós o inventamos. Em outras palavras, nós escrevemos poemas e assinamos seu nome, o qual insinuava a mistura de nacionalidades na nossa cidade. Aron Pirmas escreveu em polonês, mas em seus poemas ele se disse uma mistura de judeu e lituano. E nossa brincadeira dizia algo da atmosfera em nosso círculo de amigos.

(À continuar)

INFORMATIVO DA JUVENTUDE

COMISSÃO DE COMUNICAÇÃO DA BLJS

VII Olimpíada dos Imigrantes

VII OLIMPIADA DOS IMIGRANTES

Faltou a Camisa 12

Começamos mal a competição da VII Olimpíada dos Imigrantes deste ano. No futebol fomos derrotados pela Iugoslávia por 2 X 1. No futebol de salão também perdemos para a mesma Iugoslávia por 3 X 1.

A divulgação da tabela somente na última semana e o horário no sábado totalmente desfavorável, impediu a presença da nossa camisa 12, da nossa torcida, para animar os nossos jogadores. A nossa torcida que no ano passado, na III Taça das Nações em S. Caetano do Sul obteve o troféu da melhor, compareceu em número muito pequeno nestes dois primeiros jogos. E ela fez falta tremenda, pois não houve aquela vibração como nos anos anteriores, que dão força aos que estão no campo suando a camisa.

É pena. Vamos nos organizar melhor no próximo ano. E vamos pedir, principalmente, para que no próximo ano, os representantes das colônias participem da elaboração da tabela dos jogos por que não se admite que a Lituânia, no segundo ano consecutivo, enfrente o Líbano no basquete, sem nenhuma chance de classificação. O Líbano é representado pelo menos em parte, pelo Clube Sirio Libanês, a melhor equipe de basquete de S. Paulo, que ainda há pouco levantou um título internacional.

JOTA

BAILE DOS CARAS E COROAS

O baile dos Caras e Coroas foi "coroadado" pelo sucesso. A animação era geral. Os caras e os coroas puderam curtir músicas variadas que iam do bolero ao rock dos anos 60, não faltando também músicas lentas para os mais apaixonados curtirem. O grupo folclórico de danças

russas. prestigiou o evento com uma participação maciça de seus componentes, chegando a dar um show à parte.

A decoração do salão estava bem original. As meninas do grupo Palanga passaram quase 2 semanas preparando-a.

Quanto às músicas, isto ficou a cargo dos meninos que souberam escolher bem o repertório.

Em resumo, o baile estava bom.

Houve também sorteios de frangos assados e garrafas de Vodka, bastante apreciados pelos ganhadores.

REUNIÃO DAS COMISSÕES E DIRIGENTES

No último dia 16/05 houve uma reunião entre os representantes das comissões da B.L. J.S. e os representantes dos grupos folclóricos. A reunião teve por finalidade organizar uma agenda das atividades dos grupos na colônia.

Informamos que os dirigentes dos grupos devem informar à Comissão de Promoções Sociais, que é encabeçada pelo Flávio Bacevičius, todas as suas futuras atividades evitando fazer programações com datas coincidentes com os outros grupos.

Para maiores detalhes, procurem pelo Flávio que esclarecerá qualquer dúvida.

MAIO – MÊS DOS MEIOS DE COMUNICAÇÃO SOCIAL

LIBERTAR PARA A COMUNICAÇÃO

A educação libertadora exige uma atitude crítica perante o impacto das mensagens dos meios de comunicação social.

A atitude crítica cristã consegue neutralizar os efeitos negativos da manipulação e massificação dos meios de comunicação social.

Estes meios, que deviam ser meios "sociais" de educação, são, em geral, instrumentos a serviço de grupos que só visam o lucro.

Através dos meios de comunicação social, os grupos de poder político, ideológico e econômico penetram de modo sutil no ambiente e no modo de viver de nosso povo.

Os comunicadores, entretanto, deviam ter a coragem de ser a voz dos desamparados, dos pobres e injustiçados.

Reflexão:

1. Como reagiremos comunitariamente para neutralizar a má influência das mensagens?

2. A propaganda comercial introduz falsas expectativas, cria necessidades fictícias e, muitas vezes, contradiz os valores fundamentais de nossa cultura. – Que faremos para conservar viva a consciência crítica e como defendermos os reais valores de nossa cultura?

3. Na vida da nossa comunidade lituana temos meios de comunicação social à altura de uma comunidade organizada? Usamos corretamente e adequadamente os meios de comunicação de grupo? – Tem alguma coisa a melhorar?

KALBĖK LIETUVIŠKAI

Skaitymas

JONINĖS

Joninės yra birželio 24 d. Jos Lietuvoje buvo švenčiamos labai linksmi. Joninės yra pati ilgiausia metų diena ir trumpiausia naktis. Tą naktį mažai kas miegodavo. Ant visų kalvų, kalnelių buvo kūrenami laužai. Jaunimas šokdavo, šokinėdavo per laužų liepsną ir dainuodavo iki aušros. Žmonės darydavo visokių burtus, mėgindami atspėti ateitį.

Seniau žmonės tikėjo, kad Joninių naktį žydi papartis ir jeigu kas atranda jo žiedą, tampa visažinis. Toks laimingasis gali atrasti užkastus pinigus, gali suprasti paukščių ir gyvulių kalbą. Paparčio žiedą surasti yra nelengva. Velniai ir raganos pavydi žmogui tokios laimės, todėl trukdo ir baugina tą žmogų, kuris jieško paparčio žiedo.

Joninių naktis pilna burtų ir ant šluotų skraidančių raganų. Jos lekia į kokį nors kalną, ten puotauja ir aptaria, kaip geriausiai žmonėms pakenkti.

Jeigu kas renka vaistažoles, turi tai padaryti prieš šventą Joną, nes raganos tą naktį atima visą gydomąją galią.

Joninėse yra sveikinami visi Jonai ir Jonės, nes tai jų vardo diena. Lietuvoje buvo įprasta švęsti vardines, o ne gimta dienas.

(Iš D. Bindokienės Pratiimų IV sąsiuv.)

ŽODYNAS

kalva – kalnelis
kūrenti – uždegti ugnį
aušra – dienos pradžia
burtai – prietarai, magija
papatris – gėlė (samambaia)
velnias – bloga dvasia
ragana – pikta burtininkė
pakenkti – padaryti blogo
vaistažolė – gydanti žolė
vardinės – vardo diena
gimtadienis – gimimo diena

PRATIMAI:

1. Išversti šį skaitymą į vietos kalbą
2. Atpasakoti lietuviškai sutrumpintai, paįdešintį trumpų sakinių.

PASTABA: Jeigu nori sužinoti, ar viska gerai padarei, atsiųsk pratiimus sekančiu adresu:
Alf. D. Petraitis – Rua Havai 28 apto.32
– 01259 São Paulo.

RUOŠIASI ŠVĘSTI AUKSINI VEDYBINĮ JUBILIEJŲ

Povilas ir Magdalena Buitvydai seni Moinho Velho gyventojau rengiasi iškilmingai atšvęsti 50 metų vedybinio gyvenimo. Antru kartu žiedus sumainys per padėkos mišias gegužės 30 d. 12 val. Šv. Vincento bažnyčioje.

KAI NORIME, MOKAME

pagerbti, pradžiuginti, duoti pajusti kad esame savi savo tarpe.

Taip įvyko š.m. gegužės 5 d. vakarą, kai sugužėjo pas Mons. Pijų Ragažinską visa L.Sąjungos- Aliança Valdyba pasveikinti savo garbės narį 75 amž. Jubiliejaus ir Vardinių proga.

Garbingo amžiaus sulaukęs, pilnas pajėgumo ir daugelio vilčių ateičiai, prelatas Pijus priėmė svečius įprastu nuoširdumu, ir visi jautėsi lyg savo artimą giminaitį atlanke. Čia radosi kalba besigėrint nuostabiais "gintaro šalies" suvenirais, besivaišinant prie stalo sunku buvo perprasti, kad nuo paprastų medinių suolų V. Zelinos buv. klebonijos iki jo dabartinės asmeninės rezidencijos jau nuskubėjo keli dešimtmečiai... bet, džiugu, kad bičiulystė liko tvirta ir skambūs linkėjimai "Ilgiausių metų..." buvo ir tebėra tikrai nuoširdūs.

Halina Mošinskienė

LIETUVIŲ SĄJUNGOS – ALIANÇA VALDYBA SVEIKINA

gimtadienio proga ir nukeliavusį deimantinį amžiaus kelią savo garbės narį
PRELATĄ PIJŲ RAGAŽINSKĄ
ir linki Jam geros sveikatos, skaidrių dienų ir palimos gyvenimo kelyje.

Aleksandras Bumblis
Pirmininkas

IŠ LENKIJOS PRAŠO PARAMOS

ML redakciją pasiekė laiškas iš Suvalkų Trikampio:

Mieli Tautiečiai, kreipiasi į Jus balsas iš tolimos Lenkijos.

Gavusi Jūsų antrašą ir sužinojusi, kad galite sušelpiti neturtingus, kreipiamės ir mes prašydami Jūsų pagalbos.

Mūs šeima 6 žmonės: tėveliai jau senukai, aš su vyru ir du sūnai. Mūs gyvenimas todėl vargingas, nes esame silpnos sveikatos, o dabar mūsų krašte yra visokių trūkumų; todėl prašytai kokio apsirangimo mums, o svarbiausia vaikams. Vyresnis sūnus turi 18 metų, yra laibas, turi 1,80 cm. aukščio; jaunesnis yra 13 metų, 1,60 aukščio. Abiem būtų labai reikalingas paltas ar puspalciai, kelinės, megztukai arba kas nors kita iš apsirangimo, nes ką turėjo, tai sudėvėjo arba išaugo, o dabar nupirkti nieko neįmanoma, o abu eina į mokyklą.

Su maloniais sveikinimais, dėkinga
– Anelė Nevulienė.

Mano antrašas:
Aniela Niewulis
U M B I E
16–500 Sejny
woj. Suwalskie
P o l o n i a

LITERATŪROS BŪRELIO POBŪVIS

įvyks gegužės 29 d., 18 val., šv. Kazimiero parapijos salėje, Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca.

Programoje: MŪSŲ DEŠIMTMEČIO knygos pristatymas.

Maloniai kviečiame visus šios knygos bendradarbius – bendradarbes dalyvauti.

H. Mošinskienė

MŪSŲ MIRUSIEJI

SERGIJUS P. KARAŠAUSKAS

Gegužės 13 d., namuose, pavalgęs pietus ir sėdėsis pasikalbėti su motina, širdies smūgio ištiktas sukrito dar pilnai nesulaukęs 22 metų. Buvo neseniai išėjęs iš karinės tarnybos, mokėsi ir dirbo. Anksčiau dalyvavo jaunimo veikloje, su kun. Hermanu, tautinių šokių grupėje ir pan.

Buvo rimtas, švelnus, paslaugus vaikas. Prieš kiek laiko, ruošiantis sesers Vera Lucijos vedyboms, Sergijus su tėveliu ir diduku išdažė šv. Kazimiero parapijos salę.

Paliko liūdesy Tėvelius, sesutę, senelius, gimines ir daugybę bičiulių.

Buvo palaidotas V. Alpinos kapinėse 7-tos dienos Mišios bus 19 d., trečiadienį, 20 val. V. Zelinos bažnyčioje.

Ilsėkis, mielas Sergijau, Dievo Namuose, ir melskis už Namiškius ir bičiulius.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Municipalinė Vila Prudentės Bibliotekoj (Av. Zelina, 157) yra lietuviškas skyrius, kuris nuolat auga naujom lietuviškom knygom.

Biblioteka yra atvira kasdien nuo 8 iki 18 val., o šeštadieniais nuo 8 iki 12 valandų.

Šv. Kazimiero Parapijos

K E R M O Š I U S

JAU VISAI ČIA PAT: BIRŽELIO 5 – 6 JUNHO

BUS VISOKIŲ ŽAIDIMŲ, PREMIJŲ TRAUKIMAS

LAIMĖS RATAS ir BINGAS

BUS LIETUVIŠKŲ ir KITŲ TAUTYBIŲ VALGIŲ

NUOŠIRDŽIAI KVIEČIAME IR LAUKIAME

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 · V. Prudente · Fône: 274-0677

Res.: 274-1886

MŪSŲ ŽINIOS

STIPENDIJA LITUANISTIKAI STUDIJUOTI

Muziko Broniaus Jonušo našlė Emilija Jonušienė savo vyro atminimui įsteigė kasmetinę

Broniaus Jonušo stipendija

Stipendija duodama studentui (studentei), kuris (kuri) šalia savo tiesioginių studijų studijuoja ir lituanistinius mokslus. Iš kandidatų pageidaujama, kad jie ar ji būtų aktyvūs lietuviškų jaunimo organizacijų nariai ir būtų veiklūs lietuviškoj dirvoj.

Stipendijos dydis – 1000 dolerių.

Kandidatus stipendijai gali siūlyti kiekviena lietuviško jaunimo organizacija iš bet kurio kontinento, įvairūs kiti sambūriai ar vienetai. Siūlymai - rekomendacijos priimamos iki 1982 birželio 15. Stipendijai kandidatą parinks sudaryta teisėjų komisija.

Kandidatus siūlyti šiuo adresu:

Emilija Jonušienė
9927 Deronshine
Omaha, NE 68114

Šių metų stipendija bus jau penktoji. Pirmąsias laimėjo: Robertas Saldys iš Brazilijos, Marytė Bizinkauskaitė iš Bostono, Vilius Dundzila iš Čikagos ir Teresė Gaidelytė iš Omahos.

SANDROS IŠLEISTUVĖS

*"Močiute, širdelė, tai tau, tai tau
Auginai dukrelę ne sau, ne sau..."*

Tais dainos žodžiais palydime Sandra Saldytę į tolimą šalį, kur jos laukia jau no inžinieriaus Aro Mažeikos širdis.

Jaukia nuotaika ir gausiomis vaisėmis, tėveliai – Albina ir Algimantas Saldžiai suruošė savo mylimai dukre-

lei išleistuves Ateitininkų "Ramovėje" V. Zelinos lietuviškoje parapijoje.

Programą pravedė Liucija Jodelytė Butrimavičienė. Iškilmingai sukalbėjus ateitininkų maldą, buvo skaityta Sandros biografija ir jos nuopelnai lietuviškoje veikloje, kuriais tegalima pasidžiaugti ir jie pasilieka pavyzdžiu tiems jos draugams ir bendradarbiams, su kuriais subrendo jos jaunystė. Po to sekė labai įdomiai sudaryta dainų pynė, sudaryta iš įvairių kupletų pritaikant populiarių lietuviškų dainų motyvus, kuria draugės norėjo sugraudinti ir priverkdyti jaunamartę; tačiau Sandra laikėsi labai tvirtai ir tik šypsojosi, bet nei vienos ašarėlės niekas nepastebėjo. Bravo, Sandrute, visada taip laikykis.

Programai pasibaigus, klebonas kun.

J. Šeškevičius palaimino vaisių stalą ir šeiminkai pakvietė svečius užkandžiui". Susigrupavę keli "Volungės" choro dainininkai, kurių tarpe buvo ir Sandra, linksmino svečius savo melodringomis ir taip visų pamėgtomis dainomis, sudarydami labai jaukią nuotaiką.

Tėveliai kalbino svečius, vaišino, bet susirūpinimas kaustė džiaugsmo šypsnį. Nes gi nenubėgsi, nepažiūrėsi... – bet tikra paguoda tai, kad Sandra ir Aras sukūrė LIETUVIŠKĄ ŠEIMĄ, ir tikėsimės, kad tokią ją ir išlaikys. Juodviejų laimingame sugyvenime, tėveliai ras dvigubą laimę.

H. Mošinskienė

JAUNIMAS NAŠLAICIAMS

Būrelis lietuvių jaunimo kas antrą sekmadienį susirenka šv. Kazimiero parapijos patalpose; susirenka ne kokiam iškilmingam sueigai ar pramogai, o rimtai pasikalbėti kokia gyvenimiška tema, tikslu pagilinti religines žinias ir atsinaujinti savo krikščioniškam gyvenime.

Ir kaip konkretų krikščioniškos meilės darbą, jie stengiasi ir medžiaginiai padėti daugiau reikalingiems broliam-sesėm. Tam pasirinko našlaičių Pustelnikų atvejį: penki našlaičiai, kuriais "rūpinasi" senelė – našlė, beturtė, prisiglaudusi kitos lietuviškos našlės bute.

Jaunimas pasiryžo per kiekvieną susirinkimą padaryti rinkliavą šiam tikslui. Ir praėjusį sekmadienį sudėjo Cr. 1.205,

Padėka ir pagarba jaunimui, kuris pasirodo gal jautresnis, negu kai kurie kiti mūsų tautiečiai.

K. Pr. Gavėnas

GARBĖS LEIDĖJAS

Evaldas Henrikas Remenčius

a.a. tėvelio Stasio Remenčiaus pirmųjų mirties
metinių proga (gegužės 25 d.)

Iškiliąjai pp Remenčių šeimai širdinga padėka ir pagarba
Redakcija ir administracija

Gedulingų birželinų įvykių minėjimo proga

São Paulo Arkivyskupijos

MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ

Birželio (junho) 13 dieną, 10,30 val.

São Paulo katedroje ŠV. MIŠIOS,

kurias laikys D. Décio Pereira, Bispo Auxiliar da Região Sé.

Giedos jungtinis VOLUNGĖS ir L.K.B-nės choras

Dalyvaukime visi. Kas gali – su tautiniais rūbais

VI IMIGRANTŲ KULTŪRINĖ

PARODA

Nuo 4 iki 13 Birželio 1982 m. Bienal Rūmuose, Ibirapueroje

Atidarymas, 4 Birželio, 20 val.

Parodos karalaitės konkurse dalyvaus ir lietuvaitės.

Bus lietuviškų valgių ir gėrimo.

ATSILANKYKITE

Kas turėtų lietuviškų meninių eksponatų ir norėtų juos paskolinti Kultūrinei Parodai, prašome paskambinti p-iai Aldonai Valavičienei tel.246-4193.